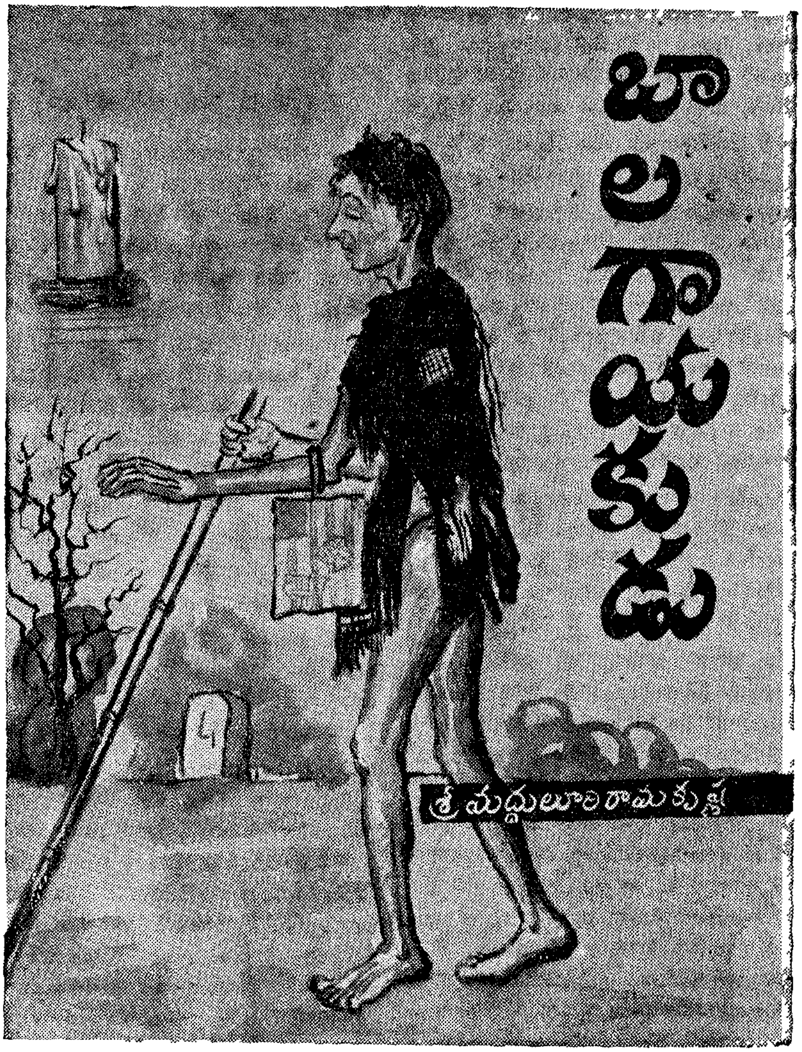

బాలగాయకుడు

శ్రీ ముద్దులూరి రామకృష్ణ

సూర్యుడు చీకటి ముసుగు చీల్చుకుంటూ చరచరా బరబరా పైకొస్తున్నాడు నిద్రబద్ధకం నుంచి లోకం మేలుకొంటున్నది తెరిపిడి పడని కళ్లు నలుపుకుంటుంది ఒళ్లు విరుస్తుంది పనికి తయారగుతున్నది యాదాలాపంలో కూలీలు కోడికూత విని మిల్లుకూత అని ఉలిక్కిపడి కుక్కి మంచాలనుండి తేరుకుంటున్నారు ఇంకా లేవనివాళ్ళను ధాం ధూం అని కూకలేస్తూ గదమాయిస్తూ లేపుతున్నాడు కూలిపెద్ద ఉన్నమారాజులు పిల్లలను బడికి పంపడానికి బుజ్జగిస్తూ మెల్లగా లేపుతున్నారు గంజీ అంబలీ తాగి కూలీలు గబగబా ఈడుపుగాళ్లతో పనికి పరుగులెత్తుతున్నారు ప్రొద్దస్తమానం నడుము విరిగేట్లు చేసినా కాలేకడుపుకు గుప్పెడు మెతుకులైనా దొరకక విసగడంతో ఒకళ్లనొకళ్లు వెక్కిరించుకొంటూ చిర్రుబుర్రులాడుకొంటూ తిట్టుకొంటూ యకచకాలాడుకుంటూ పోవడం వారికి రివాజు మిల్లు కుయ్యిమని కూసింది కూలి జనం పనికి లగూ తీస్తున్నారు చీకు చింతలేని బాలబాలికలు పలకా, బలపం, పుస్తకాల సంచి తీసికొని బడికి చదువుకోను ఆడుతూ పాడుతూ పరవళ్లు తొక్కుతూ పోతున్నారు ఎవరిపనిలో వారు మునగానాం తేలానాం ఓపడేళ్ళ బాలుడు మట్టుకు అందరికళ్ళలో బడ్డాడు నల్లగా పీలగా వుంటాడు చింపిరి జుట్టు పొట్ట వెన్నుకు అతుక్కుపోయింది కళ్లు రెండు లోతుకు పీక్కుపోయినవి ఒక చేత్తో చిన్నమాసిపోయిన అతుకుల సంచి వున్నది చిరిగిన మురికి పేలిక మొలకు అడ్డంచుట్టుకొని చిన్న కఱ్ఱ ఒకటి పట్టుకొని తట్టుకుంటూ అడుగులేస్తూ ఏ యావా లేకుండా వాడి దారిని వాడు పోతూవుండేవాడు మా గుమ్మంముందుగా వస్తూపోతూ వుండే పని వాడిని రోజూ చూస్తూనే వున్నాము ఒకనాడయినా మా కొంపకొచ్చి బిచ్చమడుగుతాడేమో పిడికెడు గింజలు వేద్దామనుకుంటాము. వాడెప్పుడూ పొరపాటునైనా ఎవరినీ యాచించిన పాపాన పోలేదు. కఱ్ఱ వేసికొంటూ అక్కడేదో పారేసుకున్నట్టుగా రోజూ మిల్లుకు పొతరలాడుకుంటూ పోతుండేవాడు ఇట్లా రెండు మూడు దీపావళి పండుగలు తిరిగి వచ్చినవి

ఒకనాడు కూలీలంతా గుడ్డిబాలుడిని మట్టిలో కలపడానికి పాడెమీద వేసికొని పోతున్నారు పెద్దతిరణాలగా వుంది జనం వాళ్ల కళ్లనుంచి కన్నీరు కాల్వలై పారింది

ఇదంతా ఏమిటని అడిగితే చెప్పేందుకు వాళ్ళనోళ్లు మాట చెప్పడానికి పెకలకున్నవి కొస్త నిదానించు, చెప్పతానని సైగ చేశాడు, కూలిపెద్ద సుబ్బన్న నా మనసు ఆరాటం ఆ సంగతి కనుక్కొనేదాకా ఆగటం లేదు ఆందోళనతో గుండె దడదడ గడగడ వేగంగా కొట్టుకొంటున్నది కాళ్లు పీక్కుపోతున్నవి నేనూ కాటిదాకా వారి వెంట నడవలేక నడవలేక నడచివెళ్ళా అంత అయింది తిరిగి వచ్చే సత్తువే లేకపోయింది రాలేక రాలేక ఎవరి కొంపలు వారు చేరుకున్నారు నేను ఇదంత మూగబోయి గుడ్లప్పగించి చూస్తున్నా అంతే ఎప్పుడెప్పుడు విందామా అని మనసు కొట్టుకులాడుతున్నది నోరు పెగలక చెప్పలేక చెప్పలేక యేడ్చియేడ్చి ఆపి ఆప బొంగురు పోయిన గొంతుతో మధ్య మధ్య చీదుతూ కళ్ళనీళ్లు తుడుచుకుంటూ చెప్పాడా గాథ

అవలిస్తూ చిటికలువేస్తూ వోపికగా విన్నావా రాలిపోయిన అమాయిక గుడ్డి గాయకుడి కథ మొన్న పోయిన మాయదారి యుద్ధం రాకముందు ఫజుల్ మాతో కలసి కండలు అరిగేటట్లూ పనిచేసేవాగు. మర నడుపుతుండగా ఒకనాడు మిల్లుగోడ కూలి మాతోటివాడు చనిపోయాడు చిల్లిగవ్వ అయినా మిల్లువాళ్లు ఫజుల్ భార్యకు ముదరా ముట్ట జెప్పలేదు నోరూ వాయీ లేనిజనం అడగలేక వూరుకొన్నది అడిగినా ఆలనాపాలనా చేసేదవరు కూలీలలో కట్టడి యేది? ఒక్క తాటిపై నడిపేవారు కరవయ్యారు ఎవరిదారిన వాళ్లు మాడి మాడి రాలిపోవలసిందే ఆ నాటికి వీడు పది దినాలగుడ్డు గుడ్డిగా పుట్టాడు అయో

మయంలో దుఃఖం దిగమింగుతూ, కళ్ళు లేని పసికందును వేయికండ్లతో సంరక్షించుతూ అరచేతుల్లో పెట్టుకొని పెంచింది. ఏమి లాభము! ఎన్ని యమయాతనలు బడి పెంచిందో కన్నతల్లికే తెలియాలి తలుచుకుంటే కడుపు తరుక్కుపోతుంది వాడెప్పుడూ ఒకరిని యాచించి యెరుగడు, రోజూ పొద్దుట, మాపట మా మిల్లువద్దకు తప్పకుండా వచ్చేవాడు కమ్మగా నాదేశం మాలపిల్ల, షావుకారు, ద్రోహి, పడోసి, డాక్టరుకోట్నీస్, ధర్తీకేలాల్, మొదలగు మంచి మంచి సినిమాపాటలు మైమరచేటట్లూ అమరగానం చేసేవాడు వాడి పాటలు విని కూలిజనం ఒళ్ళుమరచి నోరు తెరుచుకొని చెవులు రిక్కబెట్టుకొని వినేవాళ్లు పాడినంత సేపూ ఒక్క అడుగైనా కదిలేవాళ్లు కాదు హాయిగా పాట విని అణా యిచ్చి పుస్తకం కొనుక్కునేవారు తరువాత యింటవద్ద ఎవరిచేతనన్నా చెప్పించుకొని అట్లాగే పాడుకుందామనే ఉబలాటంతో ఆ వచ్చిన డబ్బుతో పొట్టనింపుకొనేవాడు

ఎవరన్నా బుల్లాడా! ఈ అణా తీసికోమంటే ఉహూఁ అని చెయ్యి వెనక్కు లాగేవాడు అమ్మిన పుస్తకానికి కాణీ వంతున పుస్తకాలాయన యిచ్చే డబ్బుతో, కమ్మని పాటలు పాడుతూ అందరికీ హాయిం గొలుపుతూ, పొట్టపోసుకుంటున్నాడు రెక్కవిరిచి పొద్దస్తమానం చాకిరి చేసే వారికి విశ్రాంతి, వినోదం తప్పక కావాలి. పనిచేసిన జనం సినిమాకెళ్ళుతారు సినిమా చూచినంతకాలం దినదిన గండాలు మరచిపోతారు ఆ కాసేపూ ఆకలీ బతుకూ బాధ మైమరచిపోతారు అందుకనే ఎట్లాగన్నా సందుచేసికొని సాయంత్రానికల్లా సినిమాకు తయారవుతారు తిండికితిమ్మరాజులు, పనికి పోతురాజులు కారుల్లో సంబరాలు పడుతూ కులుకుతూ దారిన పోయే సన్నకారు మంటిజీవాల మొగానదుమ్ము కొడుతూ మిడిసిపాటుగా కిందా మీదా గానక రయ్యిన బొయ్యిమంటూ కార్లు నడుపుక పోతుంటారు ఏమీ ఊసుపోక సినిమాకెళ్ళిఆపసోపాలతో పట్టుసోపాలమీద చతికిలబడి తిన్నది అరగక తెగ దొర్లుతారు వాళ్ళకెట్లా యిట్లా సాగిపోతుందనేదే మన మెరిగి ఎరగని చిత్రం

ఆనాడు ఉన్నవాళ్లకు దీపావళి, లేనివాళ్ళకు అమావాస్య గడియారం ఆరుగొట్టింది చిమ్మచీకటిని వరికేసి బాణాసంచాతో మందుగుండు సామానుతో దిక్కులు పిక్కటిల్లేటట్లుచేసి వెలుతురుసంబరంలో ఎవరి తాహతుకొద్ది వారు జల్సా చేయబోతున్నారు దినమంతా కూటికోసం పొట్టనకపుట్టక తిరిగిన పక్షులు గూళ్లు చేరుకుంటున్నవి. తెచ్చిన తిండి కిచకిచలాడే చిన్నపిట్టల నోళ్లలో పెట్టుతున్నవి కూలీల గూడెం జనంతో కిటకిట లాడుతున్నది పోయిలో పిల్లులు లేస్తున్నవి. పొగ రాజుతున్నది కుర్రకారు అనరసందెవేళ పండుగసంబరముతో కూనిరాగాలు తీస్తున్నారు క్రొత్త సినిమాపాటలు విని నేర్చుకొని అచ్చంగా ఆలాగే ఆలాపన చేయటానికి రోజూటిలాగే గుడ్డి పిల్లాడు రోడ్డు కొక ప్రక్క తొలగి వొదిగికుంటూ మెల్లగా పోతున్నాడు కనికరము గల సాములు దారి చెప్పుతూ సాయపడుతున్నారు క్రొత్తగా షావుకారైన ఒక అయ్యన పండుగ సంబరములో కళ్లున్నా కానక పైలాపచ్చీసుగా వొళ్లూపై తెలియక పనిపాట లేక బాగా గుడ్లెళ్లుకొచ్చేటట్లు తిని కైపెక్కి కొత్తగా కొన్న కారు నడుపుకొని పోతున్నాడు డాబుగా సింగారించుకొని తాగి తందనాలాడటానికి ఏదో కొంపలు అంటుకొన్నట్లు బలేవేగంగా నడిరోడ్డుమీద జోరుగా పోతున్నాడు ఎదురుగా వచ్చే కారులోనున్న మోతుబరికూడ విలాసంకోసం బహు వడిగా కారునడుపుతున్నాడు ఒకరి నొకరు తప్పుకొన్నారు ఆ తప్పుకోవడంలో ఒక కారు మరీ రోడ్డుదరికి వచ్చి పాపమా అమాయకబాలుడిని పొట్టను బెట్టుకుంది దెబ్బ మోపుగా తగిలింది ఎదురురొమ్ముమీదుగా పోయింది పాపిష్టి కారు నజ్జునజ్జు అయ్యాడు కారాయన ఆపితే ప్రాణం మీదికే మొస్తుందోనని ఆపకుండా తోలుకుపోయాడు బస్తీజనం గుంపులు గుంపులుగా మూగారు కేకలు బొబ్బలు పెట్టారు గడిబిడలో ఒక్కరూ కారు నెంబరు గుర్తు చూడలేదు కనికరమైనా లేకుండా చేసిన పాపం చూచీ చూడనట్లు తప్పించుకొని ఉడాయించాడు "నా" అని పట్టించుకునే దిక్కు చూచినవాళ్లు పాపమని కారు వాడి దురుసుతనానికి దుమ్మెత్తిపోశారు వాడి పాపాన వాడే పోతాడులే ఈ జన్మములో గాకపోతే వచ్చేజన్మలోనైనా అంతకంత అనుభవిస్తాడులే ఆ వెధవ కనబడితే పొడిచేస్తాం నరికేస్తాం, చంపేస్తాం, పాతేస్తామని పళ్లు పటపటా కొరుకుతూ బింకాలు పలికారు

పట్టరాని కోపంతో, కడకు ఎవరి దారిన వారు పలాయనం చిత్తగించారు గూడెం నలుమూలలా యీవార్త పాక్కింది గుండె బరువుతో ఎక్కడివాళ్లక్కడ నిలబడిపోయారు క్షణమాగి నెత్తీ నోరు కొట్టుకుంటు, గుండెలు బాదుకుంటు రొమ్ములు గరిసెలు పడేటట్లూ గుడ్డిబాలుడు మరణించిన తావుకు చరచరా ఉరికారు అప్పుడే పోలీసువారు హాజరై శవపంచాయితీ జరిపారు ప్రమాదవశాత్తు కారు క్రిందపడి మరణించాడని తేల్చారు తంతు ముగించారు. చివరికి గతిపట్టిందని ఎక్కి ఎక్కి ఏడుస్తూ చెప్పలేక చెప్పలేక ఆ గుడ్డిగాయకుడి గాన ముగించాడు ★

దుర్బలక్షణం

(28-వ పేజీ తరువాయి)

వెంట వుద్యోగస్థులందరూ నడిచి శేషశాయిని యింటికి చేర్చేరు పురుషోత్తంగారు శేషశాయిని ఏమీ అనలేదు కాని ఆ కోపం అంతా నా మీదకు త్రిప్పుకున్నారు కాని నన్నూ ఏమీ అనలేరు "స్నేహితుణ్ణి అలాగ వదిలేసేవుగదా, సాహసించి ఏ నూతులోనో ఏ కాల్వలోనో పడి ప్రాణం పోగొట్టుకుంటే ఏమవును? స్నేహం అంటే ఏమిటి? డబ్బు వున్నప్పుడు వాటాకు సిద్ధపడ్డం కాదు కష్టసమయంలోనూ కష్టాన్ని పంచుకోవాలి. అదే స్నేహానికి సరియైన నిదర్శనం" అని ఆయన అనకపోయినా ఆయన ముఖంలో నేను స్పష్టంగా చదవగలిగేవాణ్ణి ఎప్పుడు వెళ్లినా, దాగిన ద్వేషం ఆయన కళ్లల్లో నాకు స్పష్టంగా కనిపించేది ఆయనంటే నాకెంతో భయంగా ఉండేది ఎంత అవుసరంపడినా ఆయనదగ్గరకు వెళ్లేవాణ్ణి కాదు పది, పదిహేను ఏళ్లకు యిప్పుడూ ఆయనదగ్గరకు వెళ్లడం" అన్నాను మా రామం పెద్దగా నిట్టూర్చేడు

"ఏంరా రామం, కథంతా విని నన్ను నేరస్థునిగానే స్థిరపరిచేవా" అన్నాను

"నీవు చెప్పిన పరిస్థితులు చూస్తే కేవలం నేరం నీమీద పడెయ్యడం సమంజసం కాదుగాని, స్నేహానికి పరీక్షసమయం వచ్చినప్పుడు సద్వినియోగం చేసుకోలేకపోయావు సమయానుకూలంగా ప్రవర్తించగలిగేవంటే పురుషోత్తంగారు నీకు బ్రహ్మరథం పట్టేవారు సదవకాశాన్ని జారవిడిచేవు పురుషోత్తంగారిలా దాగిన ద్వేషం, కాపురముందంటే ఆశ్చర్యం లేదూ" అన్నాడు

"నా నిర్దోషత్వం ఎంతమాత్రం నిరూపించుకోడానికి అవకాశం లేకపోయింది" ★